

ویژگی‌های خبرنگار خوب

❖ وین ری

ترجمه: سیدرضا حسینی

خبرنگار رادیو تلویزیونی خوب باید از مهارت‌های حرفه‌ای مانند نگارش و روایتگری در حد عالی، صفاتی چون کنجکاوی، شسور و اشتیاق و شهامت و برخی ویژگی‌های جسمانی چون صدای خوب و توانایی طبیعی صحبت کردن در میکروفون برخوردار باشد. اما به آنچه گفته شده اکتفا نکنید. من از چند تن از دوستان و همکارانم پرسیدم که به نظر آنها برای «بهترین» بودن در این حرفه چه ویژگی‌هایی باید داشت. آنچه در پی می‌آید پاسخی است که آنها به این پرسش داده‌اند.

برندارند؟ اگر پاسخ شما به این پرسش‌ها منفی است، حرفه‌ای دیگر را امتحان کنید. البته کنجکاوی بودن موفقیت را تضمین نمی‌کند، اما شرط لازم است.»

جف رندال، سردبیر اقتصادی **BBC**: «تخستین و مهم‌ترین شرط موفقیت در خبرنگاری کنجکاوی است؛ نه صرفاً علاقه بلکه نیاز به دانستن. خبرنگاری بیشتر یک وسواس است تا حرفه. خبرنگاری شغلی است که انجامش می‌دهید، زیرا نمی‌توانید انجام‌دادنش را تحمل کنید. خبرنگار خوب برای تماشای رویدادها، صندلی ردیف اول را می‌خواهد؛ رویدادهایی که بقیه مردم جهان، اگر اساساً تمایلی به دیدن آنها داشته باشند، ترجیح می‌دهند دورادور تماشايشان کنند. خبرنگار خوب دوست دارد مردم جهان را به تماشای حوادث و اهمیت قائل شدن برای آنها وادارد، هر چند که ترجیح دهند دورادور نظاره‌گر

کنجکاوی نیستید و به قدرت در همه مظاهر گزارشگری به دیده تردید نگاه نمی‌کنید، این حرفه را کنار بگذارید. فنون و روش‌های خبرنگاری رادیو تلویزیونی را می‌توان فرا گرفت؛ اینکه چگونه متنی عالی بنویسید و آن را به گونه‌ای اجرا کنید که مثل آدم‌ماشینی بی‌اراده به نظر نرسید، چگونه مصاحبه‌ای را تدوین کنید، چگونه برای تصاویرتان متن بنویسید و چگونه همه آن کارهای سخت را با دستگاه‌های الکترونیکی انجام دهید. اما میل به دانستن یادگرفتنی نیست.»

جان هامفریس، مجری برنامه **تودی**، **BBC**

«عصاره همه این ویژگی‌ها، کنجکاوی است. آیا شما به رویدادها علاقه‌مند هستید؟ آیا دوست دارید بیشتر بدانید؟ آیا از آن دسته آدم‌هایی هستید که نمی‌توانند از کنار تلفنی که دارد زنگ می‌خورد، بگذرند و گوشی را

ویژگی‌های روانی

گرچه را چه چیزی به کشتن داد...؟

«این ویژگی صددرصد ضروری را نمی‌توان فراگرفت یا حتی بهبود بخشید. کنجکاوی ذاتی انسان‌هاست. شما یا کنجکاو هستید یا نیستید. اگر کنجکاو نباشید، هر قدر هم آموزش ببینید، نمی‌توانید این ویژگی را به دست آورید. اگر درباره چگونگی کارکرد پدیده‌های این جهان - در هر سطحی؛ از چگونگی طراحی باغ گرفته تا چگونگی استقرار صلح در منطقه بالکان - دارای کنجکاوی غریزی نباشید، به سراغ کار دیگری بروید که به لحاظ اجتماعی سودمندتر یا پولساز باشد.»

جرمی پاکسمن، مجری برنامه **نیوز نایت**، **BBC**

«خبرنگار رادیو تلویزیونی خوب باید دارای چه ویژگی‌هایی باشد؟ همان ویژگی‌هایی که خبرنگاران در هر حوزه‌ای باید داشته باشند؛ کنجکاوی و تردید. اگر سرشار از حس

حوادث باشند».

اولا گوئین، خبرنگار BBC در خاورمیانه: «خبرنگاران رادیو تلویزیونی خوب به نحوی ارضانشدنی کنجکاو و به کشف حقیقت هر چیز علاقه‌مند هستند. آنها به عنوان خبر جمع‌کن‌هایی زبردست باید به خیلی جاها سرک بکشند، اما نباید خود را بیش از حد به حوزه‌ای خاص محدود کنند. نباید دعوت به شرکت در مراسم رسمی را بپذیرند یا تحت تأثیر کبکبه و دبدبه قدرت قرار بگیرند. آنها ناظرانی کارآزموده هستند که باید به جزئیات و تفاوت‌های ظریف توجه کنند و حافظه‌ای قوی داشته باشند. نباید نگران از دست دادن محبوبیت خود باشند».

آنا فور، گوینده خبر BBC:

«خبرنگاران رادیو تلویزیونی خوب با شنیدن اخبار به وجد می‌آیند. بلافاصله روابط بین رویدادها را کشف و به آنچه پس از این اتفاق می‌افتد، فکر می‌کنند. آنها دوست دارند در رقابت برنده شوند، اما بهترین گزارشگرها دوست دارند اطلاعات را با تحلیل تلفیق کنند. اشتیاق خود را به گزارش جامع‌تر و نیز تازه‌ترین تحولات با دیگران تقسیم می‌کنند. همچنین این روزها باور دارم که خبرنگاران رادیو تلویزیونی خوب، فرهنگ اخبار ۲۴ ساعته و قدرت فناوری را گرامی می‌دارند. گاهی وقت‌ها در خبر ساعت ۲۴ یا BBC world، مجریانی در کابل و واشنگتن داریم که با (خیابان‌های) دهلی یا ژوهانسبورگ به‌طور زنده ارتباط برقرار می‌کنند و بدین ترتیب می‌توانیم تازه‌ترین تصاویر و آخرین مصاحبه‌ها را با کیفیت عالی به بینندگان خود نشان دهیم و امکان ندارد که از این بی‌واسطگی و این فناوری فوق‌العاده لذت نبریم».

راجر موسی، مدیر خبر تلویزیون BBC:

«اگر عاشق حرفه خبرنگاری نیستید و اگر با شور و اشتیاق به رویدادهای جهان علاقه نمی‌ورزید، به سراغ حرفه‌ای دیگر بروید. سردبیران و مخاطبان خیلی زود می‌توانند آدم‌های فرصت‌طلب را شناسایی کنند؛ ممکن است اصلاً اخراج نشوید، اما زندگی حرفه‌ای بسیار کسالت‌باری در انتظارتان خواهد بود. اتاق‌های خبر در سرتاسر دنیا پر از آدم‌هایی است که از نداشتن فرصتی برای استراحت شاک می‌هستند. در این مسابقه، فرصت استراحت را خودتان برای خودتان به وجود

می‌آورید. برای فراری دادن سردبیر هیچ کاری حساب‌شده‌تر از تیز زدن نیست. اگر این ترفند برای شما کارگر نمی‌افتد، این حرفه را ترک کنید و به سراغ شغلی دیگر بروید».

فرگال کین، خبرنگار ویژه BBC:

«اطلاعات مقدس هستند، اما نگرش بسیار مؤثر است و اندرومار تنها به این دلیل که کارش را خیلی خوب بلد است، با مخاطب ارتباط برقرار نمی‌کند، بلکه به این سبب است که اطلاعات را با شور، اشتیاق و هیجانی کاملاً مشهود به مخاطب می‌فهماند. تلویزیون، ریاکاری و بی‌حوصلگی را در خبرنگارها مثل سیاستمداران نشان می‌دهد. خبرنگارهای خوب کاملاً به چشم می‌آیند؛ آنها از کاری که می‌کنند به وجد می‌آیند، به آنچه می‌گویند باور دارند و همان شور و اشتیاق‌شان رابطه را برقرار می‌سازد».

بیل نیلی، سردبیر آی. تی. وی. نیوز:

«خبرنگاران خوب وقتی گزارش می‌کنند باید کاملاً نشان دهند که به گزارش علاقه دارند و کاملاً محو آن هستند؛ زیرا اگر این کار را نکنند، هیچ کس گزارش آنها را تماشا یا گوش نخواهد کرد».

جی هانت، سردبیر خبر ساعت شش BBC:

«خبرنگار رادیو تلویزیونی خوب باید نکات مهم را بگیرد و آنها را برای مخاطبی که مرتباً حواسش پرت می‌شود، به شیوه‌ای جالب ارائه کند. خبرنگار باید درک کند که در خبر، مردم اهمیت دارند و نه سیاست‌ها، اینکه تردید بخشی از شغل آنهاست؛ اما بدبینی در حرفه آنان جایی ندارد. برتری در خبر رادیو تلویزیون از شور و اشتیاق به رویدادهای جهان و حس به‌تازگی به دلیل آنچه انجام می‌دهیم، ناشی می‌شود».

کریس کرامر، رئیس شبکه‌های بین‌المللی CNN:

«تصور می‌کنم گاه شما باید شهامت داشته باشید. اگر به اطلاعات، منابع و شیوه تدوین گزارش خود اطمینان دارید، برای مواجه شدن با انتقادات آماده باشید؛ انتقادهایی که تنها از سوی کسانی مطرح نمی‌شوند که در گزارش شما تصویری منفی از آنها ارائه شده است، بلکه ممکن است در بازگشت به محل کارتان مجبور شوید به سردبیران نیز توضیح دهید که برداشت آنها از گزارش نادرست است. البته بسیار عالی است که سردبیر به شما توصیه

کند که زاویه خاصی را دنبال کنید، اما اگر به محل تهیه گزارش رفتید و متوجه شدید نظر سردبیر صحیح نبوده است، شهامتش را داشته باشید که این مسئله را به او بگویید. هرگز دنباله‌روی دیگران نباشید».

جان سوپل، مجری و خبرنگار BBC:

«شهامت فقط یک تعریف فیزیکی محدود ندارد. تصمیم‌گیری در خصوص برخی از دشوارترین امور، فقط مربوط به رشادت در میدان جنگ نیست. اهمیت شهامت همراه‌نشدن با موضوعی که به آن اطمینان ندارید، درست به اندازه شجاعت اجرای گزارشی جنجالی است که واقعاً به آن اعتقاد دارید، با ذهنی باز به سراغ گزارش‌ها بروید. در برابر فشارهای سردبیران یا ویراستارانی که عقیده کاملاً مشخص درباره ماهیت گزارش دادند یا کسانی که از شما می‌خواهند عنوانی خبری را صرفاً توجیه کنید، بایستید. در پایان بخش برنامه خبری، همه خود را کنار می‌کشند و تنها شما هستید که باید درباره گزارش خود توضیح بدهید! از همه مهم‌تر به واقعیت‌هایی که می‌شناسید، وفادار باشید».

جون اسنو، مجری خبر شبکه چهار:

«مایلم ویژگی‌های خوب چارلز ولس، جان هامفریس، مارتین بل و بریایان بارون را توصیف کنم (توجه داشته باشید که هیچ یک از آنها کمتر از پنجاه و هفت و هشت سال سن ندارند و بیشتر آنها پیرتر هم هستند). این ویژگی‌ها عبارتند از: کنجکاوای خستگی‌ناپذیر و بی‌وقفه، توانایی تسلط بر گزارش، طوری که هیچ کس هیچ کاری را انجام ندهد، مگر اینکه اول کسب تکلیف کند و ثابت قدم در پیگیری گزارش و به‌سرانجام رساندن آن. ویژگی‌های دیگری که دوستم مارتا گلبورن و نیز جون اسنو و بسیاری دیگر دارند، عبارتند از: افراطی‌گری فراگیر، مستقل بودن از سیاست‌های حزبی و هم‌دردی همیشگی با ستم‌دیدگان و قربانیان».

جان سیمپسون، سردبیر اخبار خارجی BBC:

«خودداری از دریافت پاسخ منفی به پرسش... بی‌اعتمادی ذاتی به کارکنان روابط عمومی، سخنگویان، سیاستمداران یا اعضای گروه‌های فشار».

مارک ماردل، خبرنگار سیاسی BBC:

«خبرنگارهای خوب باید ناظر دولت و اهالی قدرت باشند و بی‌وقفه کردار و گفتار آنها را زیر سؤال ببرند! آنان هرگز نباید هیچ چیز را

بدیهی فرض و تصور کنند، بدین معنی که چیزی که قبلاً درست بوده هنوز هم درست است.»

مارگارت گیلومر، خبرنگار اخبار داخلی **BBC**: «عنصر بسیار مهم، گوش کردن به دیگران است. بسیاری از ما تصور می‌کنیم تقاضای کمک کردن نشانه ضعف است، اما ممکن است کسانی که اطراف شما هستند همان واژه‌های را که به دنبالش هستید، بدانند. مدیران استودیوها، تدوینگران تصاویر و تصویربرداران، همگی در حرفه خود مهارت دارند. پس، از توصیه‌های آنها بهره‌مند شوید. کار گروهی اهمیتی اساسی دارد.»

دنیس موری، خبرنگار **BBC** در امور ایرلند: «خبرنگاری خوب، هنر شکار کردن و تعقیب کردن است. خبرنگاری خوب یعنی تصمیم‌گیری‌های آبی، شرم و غریزه، دغدغه بیش از حد و رفاقت‌های فوق‌العاده و گاه یعنی اعتماد کردن به همکاران با همه وجود و نیز کمک کردن به آنها.»

جان سوپل، مجری و خبرنگار **BBC**: «خبرنگار خوب در پاسخ به هر پرسشی می‌گوید: «شاید پاسخ سؤال را ندانم، اما می‌دانم چگونه آن را پیدا کنم.» گاوین ایسلر، مجری برنامه **نیوز نایت BBC**:

«به نظر من یک حقیقت مطلق درباره خبرنگاری وجود دارد که همه ما به آن نیاز داریم. این ترفند عالی چیزی نیست که آن را می‌دانید، بلکه این است که چگونه به سرعت می‌توانید آن را پیدا کنید.» فرگال کین، خبرنگار ویژه:

«پاسخ معمول و مناسبی که در موقعیت‌های گوناگون به سیاستمداران، ورزشکاران و حتی بازیگران مستأصل داده‌ام این است که «خودتان باشید». این پاسخ از آن رو نامعقول به نظر می‌رسد که اگر بتوانید این کار را بکنید، دیگر به هیچ توصیه دیگری نیاز نخواهید داشت، چرا که به آن هدف غایی دست یافته‌اید. چگونه باید این کار را کرد؟ شما هر قدر هم که در زندگی تان آرام، مطمئن و طبیعی باشید، میکروفون مثل شمشیر بالای سرتان آویزان است و دوربین تلویزیون به چشم مار می‌ماند. هیچ کس را در دنیا نمی‌توانید پیدا کنید که وقتی در میکروفون شروع به صحبت می‌کند، چنان به نظر برسد که انگار در خانه

خودش با دوستش حرف می‌زند. هدف همین است (بسیاری از خبرنگاران و مجریان معروف هیچ‌گاه به این هدف نرسیده‌اند). لحن گفتار تان هرگز نباید شبیه یک سخنران، مدیر مدرسه، واعظ یا شخصی باشد که در جلسه انجمن اولیا و مربیان سخنرانی می‌کند، و بدتر از همه، کسی که سعی می‌کند طبیعی به نظر برسد. راز «خودتان باشید» چیست؟ رازی در کار نیست. به صدای ضبط‌شده خودتان گوش کنید. از دوستان تان بخواهید به شما بگویند این صدای دوست آنهاست یا یک خبرنگار. عادت نکنید که بلند صحبت کنید. به آنها بگویید از زمان توماس ادیسون به بعد بلند صحبت کردن ضرورتی نداشته است. خود من بیست سال طول کشید تا میکروفون

چنان مختصر و مفید ارائه دهید که بیننده درک کاملاً روشنی از آن پیدا کند، بی‌آنکه گزارش دچار تحریف ناچور شود و البته سرانجام بهره‌گرفتن از تصاویر و آمادگی برای اینکه هر جا و هر زمان که می‌توانید تصاویر را در اولویت قرار دهید.» اندرومار، سردبیر سیاسی **BBC**:

«یکی از بهترین خبرنگاران رادیو تلویزیونی که تاکنون شناخته‌ام، شخصی است به نام سین دوگنان که دبیر سیاسی آر.تی.تی بود که بعداً سخنگوی مطبوعاتی آلبرت رینولدز شد. رمز موفقیت وی این بود که همیشه دقیقاً همان کسی بود که به نظر می‌رسید. ممکن است احمقانه به نظر برسد، اما اگر کاملاً دقت کنید حتی باتجربه‌ترین خبرنگاران

و مجریان وقتی متنی را می‌خوانند، کاملاً متفاوت به نظر می‌رسند. بنابراین به عقیده من یکی از توانایی‌های اصلی که هر خبرنگار رادیو تلویزیونی باید داشته باشد، این است که نه فقط در اجرا، بلکه حتی در استفاده از زبان، تا حد امکان طبیعی باشد. همیشه به خبرنگارهای جوان توصیه می‌کنم باید تصور کنند که در حال گزارش برای آن دسته از دوستانشان هستند که به خبرنگاری اشتغال ندارند و هیچ چیز از آن نشنیده‌اند.» جی هانت، سردبیر برنامه اخبار ساعت شش **BBC**: «بعضی صداهای واقعاً عالی رادیو و تلویزیون

رادیو را نادیده گرفتیم. چقدر خوش‌شانس بودم.» آلیستر کوک، مجری برنامه **نامه‌های از آمریکا، شبکه چهار رادیو BBC**: «مهم‌تر از هر چیز اعتمادبه‌نفس است، اینکه خودتان باشید؛ یعنی شخصیتی را که متعلق به خودتان نیست، بازی یا جعل نکنید. در مرحله بعد، استفاده از زبانی مناسب و صریح است؛ همان توصیه‌های قدیمی اورول (*Orwell*) و دیلی میرر (*Daily Mirror*) در مخالفت با استفاده از واژه‌های لاتین به جای واژه‌های کوتاه‌تر و گزنده آنگلو-ساکسونی و اینکه فکر خود را به کار بیندازید و گزارشی پیچیده را

— برای مثال صدای آلیستر کوک — می‌توانند به متنی معمولی و خسته‌کننده زیبایی ببخشند. چنین صداهایی باید آنقدر گرم باشند که کنار بخاری به آنها گوش سپرد، درست مثل اینکه دوستی را به خانه دعوت کرده باشید؛ اما باید از تأثیری فوق‌العاده هم برخوردار باشند. بعضی از گویندگان خبر شبکه چهار رادیو BBC می‌توانند فهرست خرید روزانه شما را چنان تأثیرگذار بخوانند که مانند مهم‌ترین حوادث جهان به نظر برسند. فقط طنین صدای گوینده خوب نیست که چنین تأثیری بر شنونده می‌گذارد، بلکه این نکته هم بسیار مهم است که آنها متن‌ها را به صورتی معنی‌دار می‌خوانند. بدترین گویندگان جهان کسانی هستند که متن‌ها را بریده بریده، پر نوسان و با افت و خیز می‌خوانند، به طوری که تمامی جمله‌هایی که قرائت می‌کنند یکسان به نظر می‌رسند؛ خواه عبارت «سرانجام اینکه» باشد یا مطلبی درباره «خشکسالی در آفریقا». وقتی همه چیزهایی که می‌گویند یکسان به نظر می‌رسد، چرا باید حرفشان را باور کنید؟»

مارتین بل، خبرنگار سابق BBC:

«به نظر من ظاهر و قیافه اهمیت چندانی در این حرفه ندارد. فرد ممکن است بسیار بدقیافه، اما خبرنگار یا گوینده بسیار خوبی باشد؛ چند نفری هم هستند که این مسئله را ثابت کرده‌اند!»
جنی باند، خبرنگار سابق BBC در امور خاندان سلطنتی:

«آنچه خبرنگار رادیو تلویزیونی خوب را از یک خبرنگار رادیو تلویزیونی عالی متمایز می‌کند، نگارش است. خبرنگاران ممتاز نگرش و شخصیت لازم را دارند، همچنین از هوش و مهارت کلامی لازم برای نوشتن عبارت‌هایی که همواره به خاطر می‌مانند، نیز برخوردارند. متن‌های آنها خود لحظاتی تعیین‌کننده در گزارش‌ها هستند. اگر از تدبیر و اشتیاق برخوردار باشید، می‌توانید از سطح متوسط خیلی بالاتر بروید، اما اگر نتوانید بنویسید، نمی‌توانید به خبرنگاری برجسته تبدیل شوید.»

پیتر سیسانز، مجری خبر BBC:

«زبانی که استفاده می‌کنید، جملاتی که می‌نویسید، کلمات و عبارت‌هایی که انتخاب می‌کنید، تمثیل‌هایی که برمی‌گزینید، شوخی‌هایی که می‌کنید و... همه در امر خبرنگاری رادیو تلویزیونی اهمیت دارند. یک

ستون عالی روزنامه ممکن است در رادیو یا تلویزیون افترض از کار درآید، به ویژه اگر بیش از حد طولانی شده و در بندهای متأخر گیر کرده باشد. آنچه چشم را می‌نوازد، اغلب گوش را آزار می‌دهد.»

جاناتان مونرو، مدیر بخش گردآوری اخبار آ.تی.وی. نیوز:

«گزارشگر خوب باید روایتگر خوبی باشد. بسیاری از خبرنگاران به غلط تصور می‌کنند که وظیفه آنها تنها بیان اطلاعات است، اما اگر نتوانند ماجرای را خوب تعریف کنند، هیچ کس گزارش آنها را تماشا نمی‌کند، گوش نمی‌دهد و نمی‌خواند و بدین ترتیب نمی‌توانند هیچ اطلاعاتی به بیننده منتقل کنند. همیشه با خودم فکر می‌کنم که فلان گزارش را برای یک دوست چگونه تعریف می‌کردم، چگونه او را به گزارش علاقه‌مند می‌ساختم و چه چیزی را اول به او می‌گفتم. گزارش، مثل هر فیلم سینمایی خوب باید ابتدا، بدنه و پایان داشته باشد.»

جون سوپل، خبرنگار و مجری BBC:

«قوی‌ترین گزارش‌ها درباره کسانی است که قدرت ندارند؛ آوارهای در بوسنی، قربانی در مانده سانحهای طبیعی، کودکی که در وضعیتی خشونت‌آمیز چنان گرفتار شده که توان درک آن را ندارد. بهترین خبرنگارهای رادیو تلویزیونی از این توانایی برخوردارند که بر این بخش از گزارش تمرکز کنند و این اعتماد به نفس را دارند که از قربانیان جانبداری نمایند. سخن بر سر عینیت یا بی‌طرفی نیست، بلکه از هیجان کنترل‌شده سخن می‌گوییم. پوشش خبری مارتین بل از حوادث بوسنی برای BBC بهترین نمونه این چند سال اخیر بود. توانایی مشاهده رویدادهای پیش‌بینی‌ناپذیر و برجسته‌ساختن آنها، استعداد دیگری است که بهترین خبرنگارهای رادیو تلویزیونی از آن برخوردارند. وقتی در زئیر و رواندا ده‌ها هزار نفر از گرسنگی و تشنگی جان می‌دادند، تلخ‌ترین وجه قضیه نه درد و رنج این مردمان که سکوت جامعه جهانی بود و اندوه‌بارترین تصاویر تلویزیونی، تصویری بود که نمی‌شد در آنها غم و اندوه را دید. آنها که داشتند به استقبال مرگ می‌رفتند، از مدت‌ها پیش به سرنوشت غم‌انگیز خود تن داده بودند.»

نیال دیکسون، سردبیر سرویس اجتماعی BBC:

«اگر در همان ده ثانیه نخست نتوانید توجه مخاطبان را جلب کنید، تعدادی از آنها را از دست خواهید داد و اگر نتوانید توجه مخاطبان را همچنان به گزارش خود معطوف نگه دارید، تعداد بیشتری از آنها را از دست خواهید داد.»

گاوین هوبت، خبرنگار ویژه BBC:

«بهترین‌ها سبک منحصر به فرد خودشان را دارند که آنها را از بقیه متمایز می‌کند. می‌توانید این نوع منحصر به فرد بودن را در کار مثلاً جان سیمپسون، جان کول و جرمی پاکسمن مشاهده کنید که سه شخصیت کاملاً متفاوت هستند و هر یک معیارهای جدیدی در خبرنگاری رادیو تلویزیونی عرضه کردند.»

مایکل بوئرک، مجری BBC:

«به نظر من خبرنگار قابل رادیو تلویزیونی تا حدی می‌تواند همه آن چیزهایی را که ممکن است دست‌وپاگیر شوند، کنترل کند — خواه ضبط صدا باشد یا تصویر، یا اجرای زنده‌ای که ممکن است از کنترل خارج شود — و با مهار آنها می‌تواند گزارش را به شیوه‌ای جذاب، واضح و بدیع بیان کند. به نظر من بهترین نوع ارائه خبر معمولاً اظهار نظر شخصی است: بینندگان و شنوندگان صرفاً نمی‌خواهند تصاویر را تماشا کنند، بلکه دوست دارند نظر شما را درباره تصاویر نیز بشنوند.»

جرج آلاجیا، مجری خبر و خبرنگار سابق بی.بی.سی. نیوز:

«خبرنگاران خوب تصورات قالبی را از بین می‌برند، اما خبرنگاران بد آنها را تقویت می‌کنند.»

مارک ارین، خبرنگار برنامه نیوز نایت بی.بی.سی.:

«خبرنگار خوب باید به پرسیدن اشتیاق داشته باشد. تا زمانی که کلیه شواهد موجود را گردآوری نکرده، به پرسش‌ها پاسخ ندهد و بتواند به گونه‌ای مؤثر در زمینه موضوع گزارش به نتیجه مطلوب برسد.»

استیو میچل، مدیر اخبار رادیویی BBC:

«اغلب تعجب می‌کنم که چگونه بسیاری از خبرنگارهایی‌آنکه به جز اظهارات بی‌محتوا و ابلهانه حرفی برای گفتن داشته باشند، به مکان‌های غریب وارد می‌شوند! الگوی یکسان را برای همه گزارش‌ها به کار نبرید. اغلب، خبرنگارهایی را می‌بینم که بین کشورهای مناطق و مردمان هیچ تفاوتی تشخیص نمی‌دهند.»